

Panium – číslo dva

Vzostup a pád kráľa Juhu

Jeff Pippenger

2025-02-27

Predchádzajúci článok sme ukončili slovami: „Verše 10–15 predstavujú tri zástupné vojny uskutočnené severným kráľom, pápežskou mocou, od roku 1989 až po nedeľný zákon.“ Tieto tri zástupné vojny sa začínajú stotožnením Spojených štátov vo verši 40 ako „vozy, lode a jazdci“.

Ďalšia zástupná vojna, znázornená veršom 11 a jeho historickým naplnením v bitke pri Ráfii v roku 217 pred Kr., sa odohrala medzi Ptolemaiom IV. Filopatorom, južným kráľom Egypta, a Antiochom Veľkým, nazývaným aj Antiochos Magnus, zo Seleukovskej ríše. Antiochos naplnil verš 10, keď sa odplatil Egyptu za porážku svojho severného kráľovstva a stratu jeho majetkov tým, že znovu dobyl celé územie, ktoré južné kráľovstvo predtým uchvátilo jeho kráľovstvu. Urobil to však a zastavil sa na hranici Egypta, čím naplnil verš 10 a predobrazil rok 1989.

No jeho synovia sa robúria a zhromaždia množstvo veľkých vojenských síl; a jeden z nich iste príde, zaleje krajinu a prejde ňou; potom sa vráti a bude sa znovu rozpaľovať až po svoju pevnosť. Daniel 11,10.

Druhou zástupnou vojnou bola bitka pri Rafii. Rafia znamená pohraničie. Toto bojisko označuje bod, v ktorom Antiochos ukončil svoje predchádzajúce ťaženie z verša 10. Tieto tri zástupné vojny sú usporiadané podľa pravdy v tom zmysle, že prvá zástupná vojna sa zhoduje s poslednou zástupnou vojnou. Všetky tri vojny — verše 10, 11 a potom tretia vojna vo veršoch 13–15 — vedie pri ich prvotnom naplnení tá istá historická postava. Antiochos Magnus je prítomný v každej z týchto troch bitiek a prorocky ich spája do jednej línie. Antiochos víťazí v prvej aj poslednej bitke, nie však v prostrednej, kde zvíťazí kráľ juhu.

Tak ako Rafia znamená pohraničie, tak ním je aj Ukrajina. Druhá zástupná vojna, najprv naplnená bitkou pri Rafii, sa teraz naplňuje vo vojne na Ukrajine. Vladimir Putin je kráľom juhu, prorockým potomkom prvého moderného kráľa juhu, Vladimira Lenina. Putin opakovane tvrdí, že reakcia Ruska na Ukrajinu vychádza zo sporného ujednaní, podľa ktorého sa NATO po zjednotení Nemecka nebude ďalej rozširovať na územie bývalého ZSSR. Putinova pohnútkou odráža pohnútku Ptolemaia vo veršoch 5–9 a Napoleona v roku 1797. Všetci traja južní králi ospravedlňujú svoje konanie proti severnému kráľovi na základe porušenej zmluvy.

Podľa Izaiáša 23 bude neviestka z Týru, predstavujúca pápežskú moc, na sedemdesiat rokov zabudnutá, ako dni jedného kráľa — obdobie, o ktorom sa opakovane ukazuje, že je časom, keď vládne šieste kráľovstvo biblického proroctva, zemská šelma zo Zjavenia 13 (Spojené štáty).

A stane sa v ten deň, že Týrus bude zabudnutý sedemdesiat rokov, podľa dní jedného kráľa; po uplynutí sedemdesiatich rokov bude Týrus spievaný ako neviestke. Vezmi gitaru, obchádzaj mesto, ty zabudnutá neviestka; hraj ľúbennú melódiu, spievaj mnoho piesní, aby si bola pripomenutá. A stane sa po uplynutí sedemdesiatich rokov, že Hospodin navštíví Týrus a on sa

navráti k svojmu zisku a bude smilniť so všetkými kráľovstvami sveta na povrchu zeme. Izaiáš 23:15–17.

Symbolické sedemdesiatročné obdobie sa rozprestiera od roku 1798 až po nedeľný zákon, čo sú dejiny znázornené vo verši 40. Až po skončení sedemdesiatich rokov, alebo pri priblížení sa nedeľného zákona, sa smilnica znovu objavuje. Z tohto dôvodu je boj troch bitiek vo veršoch 10–15 vedený prostredníctvom zástupcu pápežskej moci, lebo ona je počas tohto obdobia v prorockom zmysle zabudnutá.

V prvej a poslednej zástupnej bitke kráľ severu víťazí nad kráľom juhu. V prostrednej bitke kráľ juhu víťazí nad kráľom severu. Bitka pri Ráfii bola počiatočným historickým naplnením 11. verša a tento verš spolu s ich historickým naplnením tvoria dvoch svedkov, ktorí majú byť spojení s paralelnými pasážami o troch a pol prorockých dňoch vlády pápežského Ríma. Takto dve pasáže Písma v Danielovi 11, sprevádzané svojimi historickými naplneniami, predkladajú prorocké charakteristiky bitky pohraničia z 11. verša, ktorá sa najprv naplnila v bitke pri Ráfii a potom znova v čase konca v roku 1798.

Tieto línie svedectva potvrdzujú, že Vladimir Putin je posledným Vladimirom moderného kráľa juhu. Meno „Vladimir“ sa často vykladá vo význame „vládca sveta“, no slovo mir správne znamená aj „spoločenstvo“. Vladimir teda znamená „vládca spoločenstva“ alebo „vládca komunizmu“. Putin stotožňuje svoje angažovanie sa na Ukrajine s porušenou dohodou, ktorá riešila jeho obavy z prenikania NATO za hranice dohodnuté po zjednotení Nemecka. Putinovo smerovanie je namierené proti NATO a EÚ rovnako, ako je namierené proti Zelenskému a Ukrajine. Prenikanie NATO a EÚ na územie, o ktorom Putin trvá na tom, že malo zostať bez prítomnosti NATO, je paralelou Ptolemaiovho hnevu, keď seleukovský kráľ odložil egyptskú princeznú-nevestu bokom kvôli svojej bývalej manželke. Táto porušená zmluva ukazovala dopredu na porušenú Tolentinskú zmluvu v roku 1797. V Danielovi 11, keď južný kráľ prevláda nad severným kráľom, je do toho zahrnutá porušená zmluva.

Táto porušená zmluva sa týka neochoty EÚ obmedziť rozširovanie NATO za jeho hranice v čase, keď bolo Nemecko zjednotené. V tomto zmysle je Putin, kráľ juhu, v boji proti kráľovi severu, zástúpenému svojou zástupnou mocou. Tak ako nacisti druhej svetovej vojny boli zástupcom Katolíckej cirkvi, nacisti Ukrajiny sa stávajú symbolom druhej zástupnej vojny vo veršoch 10–15. Tri svetové vojny a tri zástupné vojny — a v oboch líniách sú nacisti zástupným predstaviteľom Katolíckej cirkvi počas prostredného konfliktu.

Vo všetkých troch pôvodných historických naplneniach týchto zástupných vojen bol v každej bitke Antiochus Magnus. Často sa ukazovalo, ako etymológia mena „Antiochus“ a symbolika spojená so seleukovským kráľovstvom ako kráľom severu označujú Antiocha za symbol antikrista — rímskeho pápeža. No v dejinách troch zástupných vojen sa na neviestku z Týru zabúda, a tak symbol „pápeža“, predstavený v mene „Antiochus“, zastupuje jeho zástupnú moc. V prvej i poslednej bitke sú to Spojené štáty, ktoré otvorene plnia príkazy Ríma. Vo verši 11 je zástupnou mocou nacizmus Ukrajiny, ale boli to a stále sú lode a vozy Spojených štátov, ktoré podopierali Zelenského vo vojne. Na povrchu druhej zástupnej vojny sú Spojené štáty skryté, tak ako je pápež

skrytý počas sedemdesiatich rokov Izaiáša 23. Spojené štáty sú skryté práve v tých dejinách, v ktorých si rozvíjajú všetky vlastnosti šelmy, čo prorocky spôsobuje, že keď sa druhá zástupná vojna raz začne, Spojené štáty sú zatienené zástupnou mocou nacizmu na Ukrajine, hoci až do ich zániku zostávajú vojenskou a hospodárskou mocou zemskej šelmy, ktorá podopiera Ukrajinu.

Keď kráľ juhu odišiel do Babylonu a zajaľ kráľa severu a tiež keď generál Berthier zajaľ pápeža, vošiel priamo do Vatikánu, čo naznačuje, že ukrajinská vojna sa skončí Putinovým víťazstvom v bode, keď bude odstránený akýkoľvek odpor zo strany Ukrajiny. Kráľovstvo, ktoré Ptolemaios zajaľ, bolo Babylon, a kráľovstvo, ktoré zajaľ Napoleon, bolo duchovným Babylonom. Preto Zelenského kráľovstvo predstavujú tí poddaní, ktorí mu poskytujú podporu. Teraz, keď Trump odňal podporu vozov, jazdcov a lodí šelmy zo zeme, oporou Ukrajiny je EÚ, práve tá skupina, ktorá nebola ochotná vypočuť Putinove tvrdenia o porušenej zmluve týkajúcej sa rozširovania NATO.

Filozofiou, ktorá usmerňuje eurokratov EÚ, je hnutie Greenpeace. Z tohto dôvodu Zelenskyj znamená „zelený“. Zelenskyj je symbolickou hlavou vojnových štváčov EÚ, ktorých vedie nerozumná globálna agenda environmentalizmu. Keď sa vojna na Ukrajine skončí, Putin bude oslavovať nielen víťazstvo nad Ukrajinou, ale aj nad celou EÚ a NATO.

Tri zástupné vojny preto nesú pečať pravdy. V prvej i poslednej zástupnej vojne je kráľ juhu porazený prostredníctvom spojenectva medzi šelmou z mora a šelmou zo zeme zo Zjavenia trinástej kapitoly. Na začiatku bolo víťazstvo kráľa severu spôsobené spojenectvom s konzervatívnym pápežom Prvého vatikánskeho koncilu, ktorý je v kontexte tajomstiev Fatimy podľa katolíckeho podania bielym alebo dobrým pápežom. Súčasný pápež, ktorý je v čase, keď toto píšem, na smrteľnej posteli, je liberálnym pápežom Druhého vatikánskeho koncilu, ktorý je v kontexte fatimských tajomstiev čiernym alebo zlým pápežom.

Štrnásty verš uvádza, že keď „násilníci z tvojho ľudu“, ktorí sa povyšujú a padajú, vstupujú do prorockých dejín, videnie sa potvrdzuje. Pri naplnení veršov trinásť až pätnásť v bitke pri Paniu roku 200 pred Kr. pohanský Rím zasiahol do záležitostí týkajúcich sa práve tejto bitky. V troch veršoch, ktoré sa zaoberajú bitkou pri Paniu, štrnásty verš uvádza, že videnie sa potvrdzuje prostredníctvom Ríma.

V bitke pri Paniu sa v dejinách spojil konzervatívny biely pápež Vatikánu I s posledným z ôsmich prezidentov, ktorí sa začali v období Reagana a ktorý predtým uzavrel spojenectvo s konzervatívnym pápežom Vatikánu I. Urobili tak v roku 1989, aby zvrhli bývalý ZSSR, a na konci tak urobila, aby zvrhli posledného vládcu toho istého kráľovstva.

Počas Reaganových rokov a v spojení pápeža Jána Pavla II. so Spojenými štátmi americkými Ján Pavol II. dospel k presvedčeniu, že je dobrým pápežom prorocietiev z Fatimy. Podnietený týmto presvedčením začal cestovať po celom svete, aby podporoval to, čo považoval za naplnenie fatimských predpovedí. Tým sa stal najviac cestujúcim pápežom v dejinách, ako aj najznámejším pápežom všetkých čias, keď naplnil predpoveď zo Zjavenia trinásť, že nastane čas, keď sa celý svet bude s obdivom obracať za šelmou. Verejná osobnosť pápeža Jána Pavla II. je typickým stelesnením konzervatívneho pápeža Prvého vatikánskeho koncilu, ktorý vstupuje do spojenectva s

posledným prezidentom Spojených štátov amerických.

Preto jednou z prorockých charakteristík súčasného pápeža v období Reagana je, že existuje bod, v ktorom je jeho verejný obraz označený ako orientačný bod. Toto označenie je vo verši štrnásť, keď zbojníci tvojho ľudu ustanovia videnie. Pápež Ján Pavol II. napĺňa prorockú charakteristiku pápeža, za ktorým sa divil celý svet, a tak poukazuje vpred na konzervatívneho pápeža Vatikánu I v čase konca, ktorý vstupuje do spojenectva s Trumpom. Keď sa to stane, videnie je ustanovené, a tým, čo ustanovuje videnie, je to, že pápež vkladá sám seba do dejín Pania a do roku 200 pred Kr.

Začiatok ôsmich prezidentov ilustruje ukončenie ôsmich prezidentov a tesne pred nedeľným zákonom v šestnástom verši sa neviestka z Týru, na ktorú sa zabudlo, vracia do otvorených dejín, keď vytvára spojenectvo s Reaganovým náprotivkom, Donaldom Trumpom. Spoločne, ako to predstavuje spojenectvo Antiocha a Filipa Macedónskeho, zvrhnú poslednú generáciu južného kráľovstva, ktorú predstavuje detský kráľ Ptolemaios. Dieťa je v biblickom proroctve symbolom poslednej generácie a po vojne na Ukrajine Putin zopakuje dejiny južných kráľov, ktorí sú pozdvihnutí vojenskými víťazstvami a strácajú svoju cestu v nejakom druhu dilemy medzi cirkvou a štátom.

Tak teda desiaty verš, predstavujúci rok 1989 a prvú zástupnú vojnu, je začiatkom, čiže prvým písmenom hebrejskej abecedy. Bitka pri Rafii v jedenástom verši, predstavujúca vojnu na Ukrajine, je trinástym písmenom hebrejskej abecedy. Číslo 13 je symbolom vzbury a zástupným vojskom vo vojne na Ukrajine sú nacisti, hlavný symbol vzbury v modernom svete. Pánium je posledným písmenom hebrejskej abecedy, ktorá sa skladá z dvadsiatich dvoch písmen. Hebrejské slovo pravda, ktoré vzniká spojením prvého, trinásteho a dvadsiateho druhého písmena abecedy do hebrejského slova „pravda“, teda označuje štruktúru týchto troch zástupných vojen ako pravdu. Dvadsiate druhé a posledné písmeno hebrejskej abecedy je symbolom božstva spojeného s ľudstvom a naplnenie bitky pri Paniu v blízkej budúcnosti sa uskutoční počas Trumpovho prezidentstva. Trump je dvadsiatym druhým prezidentom, ktorý zastával úrad dve funkčné obdobia.

Pánium nesie dvojité svedectvo o dvojitej aliancii a v oboch odkazoch aliancia predstavuje zväzok, ktorý označuje hierarchický vzťah medzi dvoma stranami. Aliancia medzi Filipom a Antiochom bola strategická, zameraná na čelenie ptolemaiovskému a rímskemu vplyvu vo východnom Stredomorí. Ich spolupráca sa však nesústredila na samotnú bitku pri Paniu — túto kampaň viedol Antiochos samostatne, bez priamej Filipovej vojenskej účasti. Filipova úloha bola skôr nepriama; poskytoval politickú a strategickú podporu tým, že zamestnával rímskych a ptolemaiovských spojencov v Grécku a v Egejskej oblasti, čím umožnil Antiochovi sústrediť sa na Koilé Sýriu. Všetci historici uvádzajú, že Antiochos bol v aliancii mocnejší a že to bol jedine Antiochos, kto skutočne bojoval v tejto bitke. Ich aliancia sa týkala širšieho územia spojeného s bývalým Alexandrovým kráľovstvom. Aliancia teda má vrchného vodcu a menšieho podriadeného, ako to predstavuje názov Cézarea Filipova, pomenovanie Pania v čase, keď Kristus kráčal medzi ľuďmi. Cézarea Filipova sa preto zhoduje s Antiochom a Filipom, lebo Cezar bol v aliancii mocnejší, ako to symbolizujú Cezar Augustus a tetrarcha Herodes Filip.

Slovo „tetrarcha“ znamená vládca nad štvrtinou. Cézar vládol celému kráľovstvu a Filip vládol nad štvrtinou územia, čím sa symbol Filipa dostáva do subjektívneho vzťahu v spojenectvách Pania a Cézarey Filipovej. Pri Herodesovi Filipovi vidíme symbol dvoch krvných línií, ktoré sú obe symbolmi narušeného zmluvného vzťahu s Bohom. Vidíme tiež ozveny jednej štvrtiny rozdelenia Alexandrovej ríše na štyri časti, čiže na štyroch tetrarchov. Filip znamená milovník koní.

V bitke pri Panii, ktorá sa naplní pri uzavretí ukrajinskej vojny, Antiochos Magnos, teda Spojené štáty, porazí Rusko a vstúpi do spojenectva s menším hráčom predstavovaným Filipom. Tento menší hráč bude do diania zapojený, avšak nie priamo do bitky. Bitka bude medzi USA a Putinom, zjavne v priamom spojení s náboženským sporom vyvolaným Putinovým podráždením a pýchou, ako to ilustrujú Ptolemaios IV. Filopatór po bitke pri Rafii a judský kráľ Uziáš. Ptolemaios a Uziáš boli južní králi, vyvýšení vo svojej pýche svojím vojenským úspechom, ktorí potom zatúžili ujať sa posvätnéj práce, ktorú mali vykonávať jedine kňazi. Uziáš bol za svoje úsilie postihnutý malomocenstvom a Ptolemaios vo svojom hneve pobil v Alexandrii 50 000 Židov.

Trinásty verš identifikuje boj medzi poslednou generáciou moderného kráľa spoločstva, čiže komunizmu, Ruskom Vladimira Putina a USA. Trump v tomto boji zvíťazí, ale urobí tak so spojencom zo štvrtej časti kráľovstva, ktorý sa v skutočnosti boja nezúčastňuje. Sme blízko záveru jedenásteho verša, ako o tom svedčia súčasné udalosti. Putin zvíťazí nad Ukrajinou, ktorú predstavuje Ráfia. Potom sa začne jeho postupný úpadok, znázornený tým, že Oziáš bol pre malomocenstvo umiestnený do domu až do svojej smrti. Po svojom víťazstve pri Rafii v roku 217 pred Kr. sa vládca Ptolemaia IV. Filopatora zhoršila v dôsledku korupcie, márnotravnosti a spoliehania sa na bezohľadných poradcov. Zomrel v roku 204 pred Kr., pravdepodobne bol zavraždený alebo otrávený svojimi ministrami, Sosibiom a Agathoklom, ako súčasť sprisahania s cieľom zabezpečiť moc pre jeho mladého syna, Ptolemaia V. Tento búrlivý koniec odráža nestabilitu a intrigy bežné na helenistických kráľovských dvoroch a predstavuje významný zlom v úpadku ptolemaiovského Egypta.

Charakteristickým znakom duchovného naplnenia kráľa juhu, ktoré bolo predobrazene doslovnými naplneniami, ku ktorým došlo v zápase o svetovládu po Alexandrovej smrti, je „revolúcia“. Francúzsko sa stáva duchovným kráľom juhu v období Francúzskej revolúcie. Moderný kráľ juhu, Rusko, sa zrodil v Ruskej revolúcii. Filozofia zavedená vo Francúzskej revolúcii, ktorá dozrela od anarchie Francúzskej revolúcie až ku komunizmu sovietskej revolúcie, je charakteristickým znakom kráľa juhu. Komunizmus sa šíril po svete prostredníctvom revolúcií.

V novoveku CIA prostredníctvom využívania mimovládnych agentúr pracovala na zvrhnutí národov po celom svete a plán krok za krokom, ktorý opakovane používala, je tým, čo sa nazýva farebné revolúcie. Kráľ juhu je dračia mocnosť a globalisti sú takisto dračou mocnosťou a farebné revolúcie CIA sú znakmi dračej moci. Dejiny Francúzska ako duchovného kráľa juhu nesú jedinečné dejiny, ktoré vyznačujú záver tej osobitnej línie proroctva.

Tento záver predstavuje Napoleon. Francúzska revolúcia označuje začiatok Francúzska ako kráľa juhu a Napoleon označuje jeho koniec. Historici uvádzajú rad krokov, ktoré viedli Napoleona k jeho Waterloo, a tak poukazujú na postupný koniec prvého duchovného kráľa juhu, na rozdiel od

Babylona a Bělšaccara, ktorí boli premožení v jednej noci. Prvý Vladimír moderného kráľa juhu, Vladimír Lenin, zomieral počas dvojročného obdobia na následky série mozgových príhod. Niektorí sa domnievajú, že ho Josif Stalin otrávil, tak ako sa niektorí domnievajú, že Ptolemaios IV. bol otrávený svojimi radcami. Koniec moderného kráľa juhu, predstaveného Sovietskym zväzom, bol takisto dovŕšený revolúciou.

Protest v Moskve, ktorý prispel k zániku ZSSR, bol masívny verejný odpor počas augustového puču v roku 1991 (19. – 21. augusta 1991). Táto udalosť, sústredená okolo obrany Bieleho domu a vedenia Borisa Jeľcina, priamo podkopala sovietskych tvrdých líniových predstaviteľov, odhalila krehkosť režimu a urýchlila rozpad ZSSR. Hoci skoršie protesty v Moskve (napr. 1987 – 1990) a Baltská cesta (1989) vytvárali dynamiku, augustové protesty roku 1991 boli v Moskve rozhodujúcim bodom zlomu, ktorý viedol k rozpusteniu Sovietskeho zväzu do konca roku 1991. Začiatok Ruska ako kráľa juhu sa začína i končí revolúciou. Koniec ZSSR bol postupným rozpadom kráľovstva, tak ako to bolo aj v prípade Ptolemaia, Uziáša, Napoleona a dokonca aj Vladimira Lenina. Putinov koniec je postupným pádom, ktorý sa začína hneď, ako sa skončí vojna na Ukrajine. Jeho koniec je privedený v bitke pri Paniu, keď USA prevezmú kontrolu nad kráľovstvom, pričom dostanú podporu od spojenca, ktorý sa v skutočnosti bitky nezúčastňuje.

V nasledujúcom článku budeme pokračovať v týchto líniách.